

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ СОЦИАЛЕН ФОНД

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
АДМИНИСТРАТИВЕН КАПАЦИТЕТ

CLUB JOURNALISTS AGAINST CORRUPTION

Vitosha Bul. Fl.6
1000 – Sofia, Bulgaria
www.nenakorupciata.org

Tel./Fax: + 359 2 987 65 50
nenakorupciata@abv.bg

Съдия ХАВИЕР ГОМЕС БЕРМУДЕС-Председател на
Наказателното отделение на Аудиенсия Насионал:
***„Няма нито една терористична група, която да може да
разруши устоите на едно демократично общество”***

Интервю на Ренета Николова

За него казват ,че е най-известният магистрат на Испания. И най-охраняваният. Той заема челно място в списъка с целите на ЕТА. Хавиер Бермудес е председател на Наказателното отделение на Специализирания съд на Испания „Аудиенсия Насионал” за организираната престъпност, тероризма и прането на пари. Хавиер Бермудес е съдия по мега делото за най-тежкото престъпление в историята на съвременна Европа –атентата на мадридската гара Аточа на 11март 2004 година. Терористичният акт, дело на ислямската групировка „Джихад” отне живота на 192души, а ранените бяха близо 2000. Срещаме се със съдия Бермудес в Аудиенсията. Уговорката е за един час. В действителност оставаме двойно повече време. Да имаш възможност да се срещнеш и да направиш интервю с човек като него е изключително изживяване.

Г-н Бермудес, благодаря ви за тази среща, знам че от утре започвате ново голямо дело и времето ви е ограничено, предишната ни среща беше през 2005, тогава делото за атантата на 11-ти март тъкмо започваше. То е едно от най-големите дела в европейски мащаб, разкажете ни нещо повече?

За мен е огромно удоволствие да мога да ви посрещна тук и голямо удоволствие да се видим отново. Делото свързано с

атентатът от 11 март в Мадрид завърши със съдебно решение и вече всички обвиняеми са в затвора. Беше едно дело доста сериозно, доста трудно. За Испания това беше една травма и тя беше не само за страната, но и за всички граждани.

По делото имаше 29 обвиняеми, 8 от тях се самоубиха в един град в Испания, който се казва Леганес и още 3-ма се самоубиха-те направиха атентат със самолет „Як“. Самото дело продължи четири месеца и половина и това беше рекордно време, за дело, което обикновено продължава година, година и половина, но направихме много строг календар и ние реално работехме по осем часа всеки ден, заседавахме и сутрин и след обед. Това беше работа на доста висока скорост. Върховният съд на Испания потвърди съдебното решение за всички обвиняеми, които са свързани с атентата, а също и за онези обвиняеми, които са помагали на преките извършители. Присъдата е 30 000 години но, разбира се според законодателството на Испания те могат да излежат най-много 40 години. Трябва да се вземе под внимание, че 192 бяха загинали и стотици бяха ранени ,ние говорим за един огромен обем от жертви, които наброяват повече от 2000 души. Освен това в Испания при такива съдебни решения, които са свързани с тероризма и когато е в несъстоятелност съответния обвиняем, и той не може да заплати сумите, които са му отсъдени тогава ги дава самата държава. В Испания съществува е Законът за солидарност, особено при престъпления, които са с особена жестокост и мотиви и когато в един момент престъпникът не може да заплати на жертвата съответното обезщетение, тогава държавата се натоварва с този ангажимент, така че винаги да бъде защитена жертвата в каквото и да е случаи. Мога да ви говоря с часове за това дело. По него имахме 87 адвоката, повече от 200 000 страници. Освен, че имаше доста правни и социални сложности това дело имаше и един друг елемент - през цялото време делото се излъчваше директно в Белгия, Франция, Италия и Мароко- това са държавите, от където имаше доказателства и дори имаше свидетели, които чрез видео конферентна връзка даваха своите показания и разбира се, това дело можа да бъде възможно в този вид, защото ние прилагаме цялата модерна техника. Това, което също е много характерно е, че едновременно се водеше непрекъснат симултанен превод на обвиняемите, защото те твърдяха, че не разбират добре испански, въпреки че те много

добре разбираха какво се говори на испански. Тогава всъщност съда поиска от държавата и държавата се съгласи и съответно това нещо го узакони да можем да ползваме симултанен преводно време на делото. Друг доста любопитен факт, е че имахме наблюдатели от 20 държави от Италия, от арабските страни, от европейски страни. Имахме делегации от САЩ- от ФБР и от посолството. Дори от Асоциация на човешките права, от международни организации. Всички бяха заинтересовани от изхода и самия ход на делото. И като заключение, за да не звучи това като „букет от рози” знам, че тази работа, която ние свършихме всъщност беше много по-оценена от страна на държавите извън самата Испания, отколкото от самата Испания. Но също това на мен ми се струва, че е справедливо, защото всеки човек, когато върши своята работа не би трябвало това да се счита за някаква специална заслуга. Това, което е несправедливо е, когато ти правиш нещо, когато си вършиш добре работата-това да бъде забелязано. След едно такова нещо понякога ти остава лека горчилка в устата и може би най-добрия човешки урок, който научаваш, е че справедливостта и самото правосъдие не винаги е перфектно.

Защо ми се струва, че усещам някаква умора или нещо остава недоизказано?

Усещанията са много. От една страна умората и това е усещането дали ти си свършил добре работата и дали тя е приключила добре. Имаше едно друго усещане, което е по-скоро човешко, отколкото професионално и може би си казваш „може би трябваше да направя по-добре нещата”. И впечатлението е много субективно, че обществото никога няма да ти кажат „това, което ти си свършил, си го свършил добре”, защото повечето хора смятат, че съдиите, ние не се водим от техните интереси, а от други интереси, а ние се мъчим да направим най-доброто, което е необходимо, за да въдворим справедливост .

Тероризмът като че ли се засилва в целия свят, става по организиран и по брутален. Какво е спасението?

Нямаме магически формули. Трябва да кажем истината на гражданите. От гледна точка на един професионалист в областта на правото, не политик, от моят опит аз мога да кажа на гражданите: „вижте тероризмът винаги ще съществува, ще имаме в по-голяма или в по-малка степен терористични атаки, ще го контролираме колкото можем, но това е едно престъпление, едно от всякакви други, което не може изцяло да бъде изкоренено, може би за дълго или за кратко време, но просто трябва по някакъв начин да се съжителства с това престъпление, защото няма нито една терористична група, която да може да разруши успоите, на което и да е демократично общество”. Този страх, че терористите могат да разрушат дадена държава -това е фалшиво, това е невярно. Терористите атакуват или желаят да атакуват държавата, за да могат да постигнат нещо, но единствената заплаха, реалната, онова, което те всъщност разрушават и унищожават това е нормалният живот на гражданина. Трябва да се знае, че тероризма съществува, той се контролира и трябва да оставяме някакви минимални граници, но ние трябва да живеем с нашите права, с нашите свободи, така както сме живели досега, независимо от това, което правят. Аз мисля, че не трябва да има някакви специални закони, които да се отнасят само за тероризма, защото по този начин се ограничават свободите и правата на гражданите. И това го разбраха всички политици, цялото правителство го разбра.

В България, ние имаме проблем със заболяемостта сред обвиняеми и подсъдими, понякога и адвокати. Много често се разболяват и то точно на датата на делото. При вас как са със здравето?

Разбирам въпроса ви. Това съществува в други съдилища, но този съд, който е специализиран и тези казуси ние доста сме ги разследвали и никога не позволяваме да има такива лъжовни моменти. Ние, разбира се, изхождаме с вяра към хората и наистина може някой да се е разболял. Но ако поради тази причина, трябва да се отмени някое дело, защото има някой болен тогава насрочваме нова дата и много е вероятно да бъде

дата, която не е много удобна , например петък следобед, но ние не правим така, че това дело да отиде на опашката на останалите дела, ние чисто и просто го слагаме на най-близката възможна дата и то в тези дупки на програмата, които са най-лоши. Другото,което правим,коато някой каже ,че е болен-ние тогава пращаме наш лекар, който да установи дали е така и ако обвиняемия не е вкъщи, тогава той автоматично влиза в затвора. Такъв индикатор, който да показва като причина за забавяне на делата – болести е много нисък. Можем да кажем под 5% са делата отложени по тези причини. В повечето случаи адвокатите сътрудничат и избягват да представят такива фиктивни причини, поради които да може да се отмени делото. Обикновено свидетелите са тези, които не обичат да идват на дела, за да дават своите свидетелски показания, това е в целия западен свят, тогава ние гарантираме специална защита, може той да даде своите показания не пред публиката, а на скрито място, т.е. ние им гарантираме при всички случаи тяхната сигурност. Основната тайна е много да се работи, да се работи и пак да се работи и да могат да се избегнат всякакви такива несъответствия.

Как се справяте с проблема корупция в съдебната система тук в Националната аудиенция?

Ние нямаме такъв проблем. В Наказателното отделение работят 18 магистрата и това е добре, не трябва да ставаме повече. Малкия брой е една от причините-защото всеки знае какво работи другия. Имахме един случай преди 32 години,но не става въпрос за пари, просто един съдия от Върховния съд е поискал от съдия от Националната аудиенсия да пусне под гаранция един задържан,като го е уверил, че той няма да се укрие защото е невинен. След освобождаването, обвиняемият изчезнал и се оказало,че той е един от босовете на италианската мафия. Този случай коства кариерата и на двамата магистрати. Веднага. Има и още една причина,и ще я кажа не за да ви се харесам- постоянния контрол от страна на медиите. На всяко наше дело присъстват журналисти от всички медии, ние буквално работим в къща от стъкло. И това е много важно за превенция на каквато и да било корупция.

На какво се дължи ефективността на работата на испанската съдебна система?

Ако ми позволите мога да кажа, че Националната аудиенция е всъщност съдът, който работи ефикасно, но може би се дължи на това, че той е много строго специализиран съд и това е един съд, който в сравнение с останалите съдилища на страната има много по-добри средства. Не говоря само за съдиите, които са като човешки ресурси, но престъпленията, които ние разглеждаме са толкова важни за обществото, че имаме най-добрите полицаи, най-добрите съдебни лекари, най-добрите преводачи, най-добрата информация. Разбира се, ефикасността, която излиза от Националната аудиенция излиза е с най-висок показател, но мога да ви кажа, че остават още много неща, които трябва да правим. Трябва да бъдем много по-ефикасни. Може би септември, когато и това е новина, която дори испанската преса я няма, ако моите планове продължават по същия добър ритъм, както досега, от септември ще изчезне хартията от тука. Ние работим сега по една програма да можем да работим дигитално с компютрите. Така че примерно делото за утре го имаме на един CD ROM и компютрите, които виждате тука утре ще ги ползваме по време на делото, т.е трябва да се приключи с инструментариума от миналото. Въпреки че, може би виждате, аз никога не изпускам писалката, не химикалката, а писалката. Но я ползвам, само за да мога да се подписвам и нищо повече.

Вие сте в списъка с целите на ЕТА, какво е усещането постоянно да си под засилена охрана, навсякъде , дори в дома?

Никога не съм казвал такова нещо. Никой не го казва. Политиката на „къщата” е да не казваме дали имаме или нямаме заплахи. Но не трябва да си много умен, за да можеш да предположиш, че си цел, че можеш да бъдеш предпочитана жертва, но такива са и председателят на този съд, и други съдии, за съжаление, без да влизаме в детайли 100% са под заплаха всичките магистрати в тази къща. В различна степен, но начело са тези, които се занимават с терористите. Има например и други заплахи, които не са много видими, но те са свързани с наркотрафиците, има доста такива големи икономически престъпници, но това е нещо съвсем нормално и естествено и е част от нашата работа като цяло. Министър-председателят или държавният глава са много по-заплашени отколкото ние, ние

непрекъснато сме под обстрела на тероризма. Повече от век и нещо Испания живее с тази заплаха и винаги това е така, дали ще бъдеш министър на вътрешните работи, на правосъдието или на което и да е.

Аз не съм един страхливец, да аз не мога да кажа, че съм голям смелчага, взимам мерки, но това не означава, че трябва да живея с този страх. Аз съм по-скоро зает да мога да се боря с това тероризма да съществува, а не съм ангажиран с това да се спасявам от тероризма. Тука има една игра на думи в испанския – аз се занимавам, но не се притеснявам.

Лесно ли се свиква с охраната?

Можеш да се научиш ,това е животът, което ти се дава, нямаш друг избор. Просто го приемаш. Освен това охраните тука са големи професионалисти. Може би така най-неприятният момент е, когато ти се намеси в интимната част на живота, но и на това има решение.

Какво?

Ако ви кажа какво е решението, тогава ще научат и другите, така че най добре е да не казвам нищо. Например можеш да се скриеш и да бъдеш като един чужденец в собствената си страна. Най-добре е да бъдеш чужденец извън твоята страна. Можеш да си сложиш едни доста изтъркани дънки, едни големи обувки, слагаш си едно яке, слагаш си една шапка и просто минаваш като един обикновен гражданин, като останалите.

Благодаря Ви за това интервю, очакваме Ви в България!